

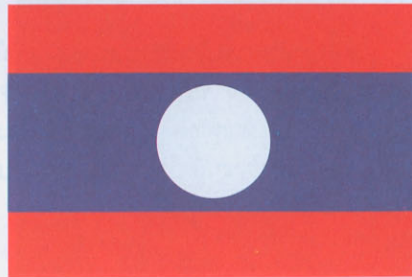
ย้อนอดีตสู่ปัจจุบัน...

สัมพันธ์ภาพไทย-ลาว

ลานั้นเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับไทย ด้วยปัจจัยพื้นฐานด้านชาติพันธุ์และวัฒนธรรมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน และที่สำคัญเป็นความสัมพันธ์ที่แนบแน่นบนพื้นฐานการมีผลประโยชน์ร่วมกันในหลายๆ ด้าน นอกจากนี้ หากมองปัจจัยในด้านภูมิศาสตร์ การมีชายแดนทางบกติดต่อกันเป็นระยะทาง 702 กิโลเมตร และเขตแดนทางน้ำ 1,108 กิโลเมตร โดยมี 11 จังหวัดประกอบด้วย เชียงราย พะเยา น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เลย หนองคาย นครพนม อัญญาเจริญ มุกดาหาร และอุบลราชธานี ติดต่อกับ 9 แขวงของลาว ได้แก่ บ่อแก้ว ไซยะบูลี เวียงจันทน์ นครหลวงเวียงจันทน์ บอลิคำไซ คำม่วน สะหวันนะเขต สาละวัน และจำปาสัก ก็ถือเป็นปัจจัยที่เอื้อให้การติดต่อสัมพันธ์กันเป็นไปอย่างสะดวกและต่อเนื่อง

หลังจากไทยเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้ฝรั่งเศส หลังปี 1897 เมื่อลาวประกาศเอกราชต่อสู้กับฝรั่งเศส ขบวนการกู้เอกราชของลาวได้รับการสนับสนุนจากคณะเสรีไทยภายใต้รัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์ หลังการพ่ายแพ้ของฝรั่งเศสในสงครามเวียดนาม พุ่กลุ่มการเมืองในลาวได้แยกเป็น

2 ฝ่าย คือ ฝ่ายซ้าย กับฝ่ายขวา จนที่สุดลาวได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบบสังคมนิยมในปี 1975 ในช่วงแรกๆ ไทยกับลาวก็มีการปะทะกันอยู่บ้างตามแนวพรมแดน จนในปี 1977 ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศก็พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ความตึงเครียดบริเวณชายแดนเริ่มน้อยลง ภายใต้นโยบายปรับปรุงความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นสังคมนิยมในสมัยรัฐบาล พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ มีการเดินทางไปเยือนซึ่งกันและกันในระดับผู้นำรัฐบาล และร่วมกันยืนยันเจตนารมณ์ที่จะทำให้เป็นแม่บ้านแห่งสันติภาพ มิตรภาพ และผลประโยชน์ร่วมกัน

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยกับลาว ปรากฏชัดเจนและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับภายหลังจากที่สงครามเย็นสิ้นสุดลง ความใกล้ชิดกันทางภูมิศาสตร์ และความผูกพันกันทางประวัติศาสตร์ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี และมรดกทางวัฒนธรรมร่วมกัน บนฐานความสัมพันธ์ในลักษณะเครือญาติ รวมทั้งเงื่อนไขสภาพแวดล้อมทางการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป หลังจากทีลาวปฏิรูปเศรษฐกิจไปสู่กลไกตลาด ในปี 1986 และเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนในปี 1997 รวมทั้ง

ສະຖານີທ່ານາແລ້ງ
THANALENG STATION

พิธีเปิดการเดินรถไฟเป็นปฐมฤกษ์ ระหว่างประเทศไทย - สปป.ลาว
นครหลวงเวียงจันทน์ วันที่ 5 มีนาคม 2552

ພິທີເປີດການນໍາໃຊ້ທາງລົດໄຟ ດັ່ງປະຖົມມະລຶກ ລະຫວ່າງ ລາວ-ໄທ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ວັນທີ 5 ມີນາ 2009

การปรับปรุงนโยบายของไทยต่ออินโดจีนใหม่ ในสมัยรัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ของไทย โดยเฉพาะนโยบายขยายความสัมพันธ์ด้านการค้าและการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า ที่สำคัญคือการลงนามในสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือระหว่างกัน (Treaty of Amity and Corporation) ในปี 1992 เป็นการยืนยันถึงการเคารพอกราชและการไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน รวมทั้งตกลงจะระงับข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี เหล่านี้ล้วนเกื้อหนุนต่อความสัมพันธ์อันดีให้พัฒนาก้าวหน้ามาเป็นลำดับ

ในระดับพระราชวงศ์และประมุขของประเทศนั้น ถือว่ามีส่วนสำคัญต่อการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นับจากการเสด็จเยือนลาวเป็นครั้งแรกของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในปี 1990 ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของรัฐบาลลาว และได้เสด็จเยือนลาวหลังจากนั้นทุกปี รวมทั้งการมาเยือนไทยอย่างเป็นทางการของนายไกสอน พมวิหาน ประธานประเทศลาวขณะนั้น และกิริยาในฐานะพระราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในปี 1992 ก็ช่วยตอกย้ำสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างกันที่สำคัญการเสด็จเยือนลาวของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

และสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ในปี 1994 อันเป็นการเสด็จเยือนต่างประเทศในรอบ 27 ปี และทรงเปิดศูนย์บริการช่วยเหลือ-ช่วยเหลือ อันเป็นโครงการในพระราชดำริที่เมืองนาชายทอง แขวงเวียงจันทน์ หลังจากที่ทรงเป็นประธานเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ร่วมกับนายหนุฮัก พูมสะหวัน ประธานประเทศลาวในขณะนั้น ก็เป็นภาพแห่งความประทับใจที่เชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันของประชาชนทั้งสองประเทศให้ผูกพันใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

ไทยและลาวได้บรรลุข้อตกลงและลงนามในสนธิสัญญาสำคัญๆ หลายฉบับ เช่น บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการควบคุมยาเสพติดวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และสารตั้งต้น (17 สิงหาคม 2001) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงาน (18 ตุลาคม 2002) ความตกลงว่าด้วยกรอบความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย-ลาว (20 มีนาคม 2004) เป็นต้น ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร การดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยยังคงเน้นด้านเศรษฐกิจภายใต้กรอบ “ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน” ต่อมาได้มีการประชุมระดับผู้นำว่าด้วยยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกัมพูชา ลาว พม่า และไทย ผู้นำทั้ง 4 ประเทศเห็นพ้องในการกำหนด

“ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง” และได้ร่วมกันออก “ปฏิญญาพุกาม” ที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน การสร้างงานสร้างรายได้ และจัดปัญหาความยากจน อันจะเป็นการลดช่องว่างทางเศรษฐกิจในทั้ง 4 ประเทศ ภายใต้ความร่วมมือใน 5 สาขา ได้แก่ การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน ความร่วมมือด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในภูมิภาค ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่มกลไกความสัมพันธ์แบบทวิภาคี ที่เรียกว่า

“การประชุมคณะรัฐมนตรีร่วม” ขึ้น ซึ่งได้กลายเป็นกลไกในการปรึกษาหารือเกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือและแก้ไขปัญหา ในกรอบทวิภาคีระหว่างไทย-ลาวที่เพิ่มขึ้น จากกลไกและเวทีความร่วมมือเดิม นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาวก็ได้พัฒนาไปอีกระดับหนึ่ง ในปี 2009 ที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรีของไทยได้ไปเยือนลาวอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกเมื่อ 23 มกราคม 2009 โดยได้เข้าพบนายบัวสอน บุนผาวัน นายกรัฐมนตรี และ พล.ท.จุมมาลี ไชยะสอน ประธานประเทศ เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกันให้แน่นแฟ้นและยั่งยืนยิ่งขึ้น